

1
cent

GONIEC POLSKI

Wychodzi codziennie o godz. 2 popoł.

REDAKTOR: STANISŁAW BRANDOWSKI.

2
hal.

PRENUMERATA:

WE LWOWIE:	O	NA PROWINCYI:
miesięcznie . . . . 50 hal.	O	mies. z przes. poczt. . 1 K
numer pojedynczy 2 „	O	numer pojedynczy . . 4 h

Ceny ogłoszeń: 20 halerzy za jednoszpaltowy wiersz nonparellem.

Redakcja i Administr.: Lwów, Krzywa 6. — Nr. tel. 977.

Drobne ogłoszenia po 4 h od wyrazu. Najmniejsze ogłoszenia 40 h.

Austryackie wyzmadło.

Powiedział minister Korytowski w swej mowie budżetowej, że „Austrii nieźle się powodzi!” Zapewne. Kto ciągle bierze i bierze, kto czerpie pieniądze jak z morza nieprzebranego, ten może się chełpić niezłym powodzeniem. W tem położeniu znajduje się też rząd. Inaczej ma się rzecz z podatnikami. Bo im lepiej powodzi się rządowi, tem gorzej idzie tym ostatnim.

Od paru dni musiało się naszym c. k. opiekunom znów kannibalicznie polepszyć. Podwyższyli opłaty pocztowe, a więc podatek, który odczuwa i najbardziej. Wiadomo zaś, że gdy i ten do worka sięgać musi, to rząd trafił na kopalnię złota.

Ministrem, który tę piękną myśl nowego żyłowania obywateli w czyn wprowadził, jest Czech, dr. Forscht, piastun teki handlu. Ojcem tego pomysłu był jego poprzednik hr. Auersperg. Odpowiedzialność dra Forschta za ten nowy podatek jest atoli o tyle większą, że był on do niedawna sekretarzem Izby handlowej w Pradze. Mógł zatem, jako fachowiec, ocenić i przewidzieć, jak wielki ciężar nakłada na przemysł i handel, na życie publiczne, na ludność całą.

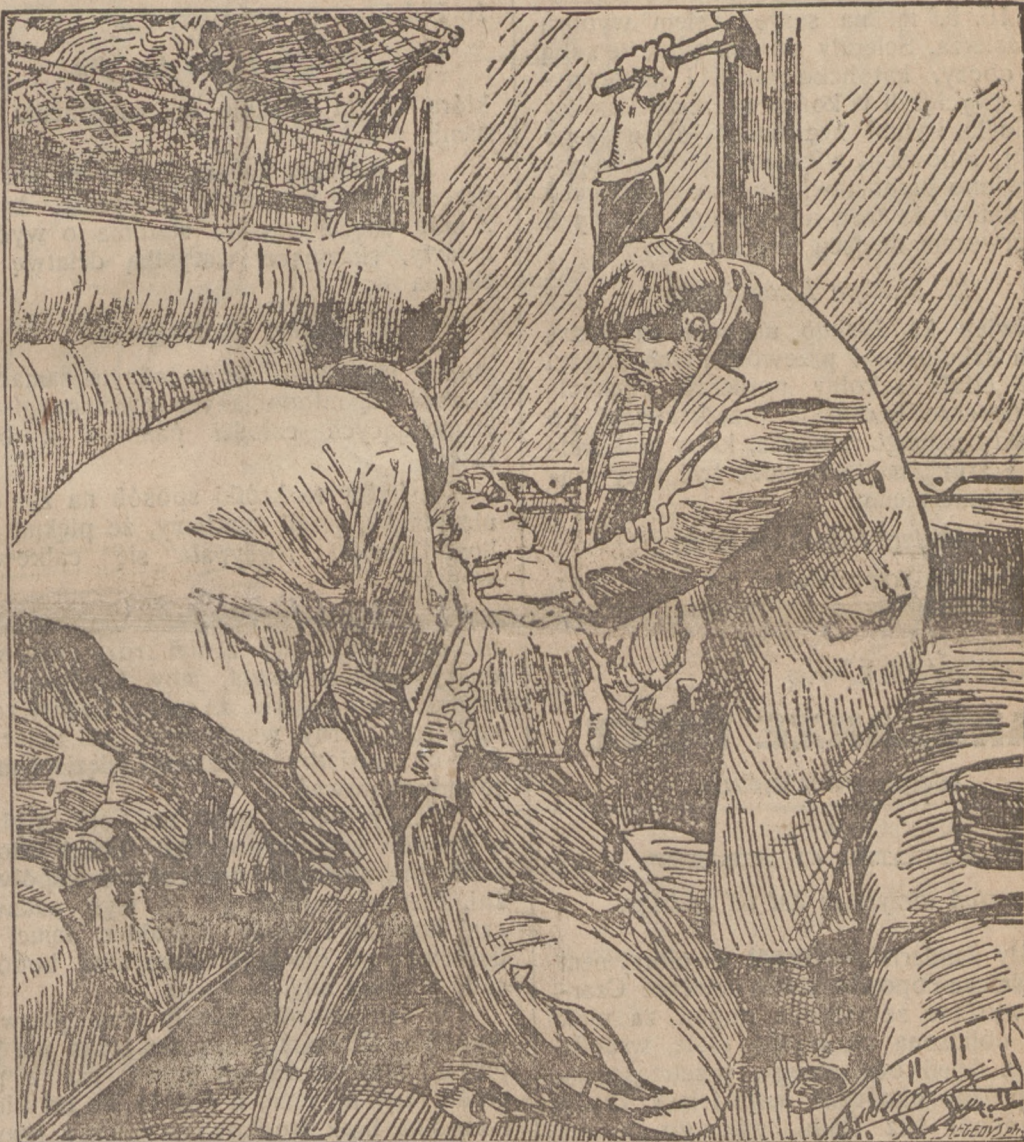
Podwyższenie opłat pocztowych jest dla cywilizacji austryackiej krokiem wstecz, dowodem krótkowidztwa i braku orientowania się w kwestyach ekonomicznych. Wszystkie państwa, a mianowicie tak rozległa w swych posiadłościach Anglia, dążą do tego, aby opłaty pocztowe do minimum obniżyć, a tem samem wzmóc ruch pocztowy, i nie z wysokości opłat, ale z ich ilości stworzyć dla siebie źródło obfitych dochodów. „Die Masse macht es aus!” jest dewizą rozsądnej polityki fiskalnej.

Historia opłat pocztowych uczy, że im tańsze jest porto, tem większe jego zużycie i tem większy dochód płynie ztąd dla państwa. Angielskie „one penny” jednym zamachem postawiło Wielką Brytanię na czele wszystkich poczt całego świata. A i Austria nie jest bez doświadczenia pod tym względem. Gdy przed dwudziestu kilku laty obniżyła drogie bardzo porto listowe, ruch pocztowy wzmógł się tak nagle, że pewnego dnia nawet marek brakło i służba utknęła w nawale pracy.

Dziś, po tylu latach, przychodzi reakcja. I to w chwili, gdy międzynarodowy związek pocztowy projektuje jednolitą, tanią markę pocztową dla obiegu na całym świecie!

Jeszcze usiłuje stary parlament zwalić

Rabunek w pociągu.

ten ciężar z karku obywateli i poseł Weiskirchner postawił nagły wniosek o cofnięcie ministeryalnego zarządzenia, podwyższającego pocztowe opłaty. Ale pewna grupa posłów stara się niedopuszczyć do tego. Bo chodzi tu o nierobienie trudności czeskiemu ministrowi. Przecie jutro albo za miesiąc mógłby w te same tarapaty popaść który z ministrów niemieckich. To się nazywa, „polityką parlamentarną”, której kosztą opłacać muszą wszyscy obywatele!

Podwyższenie porta zadekretowane zostało rozporządzeniem ministeryalnym, do czego państwo, według obowiązujących ustaw, było uprawnione i niepotrzebowano z tego uchwały parlamentu. To też

niema nadziei, aby interwencja parlamentu tu co wskórała. Ale nowy parlament powinien co rychlej wywalczyć sobie prawo, że tego rodzaju nowe, całą ludność cisnące podatki, bez jego aprobaty nakładane być niemogą.

U nas i na świecie.

Dowiedzieliśmy się nareszcie jaki jest powód tej niesłychanej we Lwowie

drożyzny węgla.

Oto wysłannikom Koła polskiego, którzy w tej sprawie interwencyowali u mini-

Latarnie acetyl. „Reoz.” i powozowe palniki Cal-nim Carbld. Prawdziwe Norweskio „SKI” san-neozki i przybory sportowe.

Pałasze, maski, rękawice. ♦ Rowery, moto-cykle, automobile.

Z OKAZYI TANIO DO NABYCIA: Dryling dubeltówka, Schönauer, Mauser i Browning, Różne przybory myśliwskie, antyki, obrazy, pasy polskie, karabale, aparaty fotogr., meble z rogów jelenich, rogi jelenie otrzymał na skład i poleca

PIELECKI
LWÓW, ULICA AKADEMICKA 4.

stra kolei żelaznych, przyznał minister, że są słuszne pod tym względem narzekania, albowiem istotnie

cały zapas węgla ściągano do Wiednia tak, że Galicya została bez opału.

Wydano już jednak zarządzenie, ażeby zapasy węgla przywieziono do tego kraju i oddano w tym celu do dyspozycji odpowiednią ilość wozów i lokomotyw.

Możemy więc pocieszać się, że niezadługo będzie nam ciepło, bo... będziemy mogli kupić sobie węgla, jeżeli nie zrujnujemy się tymczasem doszczętnie

drożyzną drzewa,

które opłacać trzeba prawie na wagę złota, lub jeżeli do tego czasu nie nadciągnie tak gorąco oczekiwana wiosna, która wedle wszystkich dotąd danych i mniej lub więcej trafnych przypowieści, ma być nadzwyczaj gorąca.

Nie mniej już teraz gorąco było

kapitulę gnieźnieńskiej

i pocili się nie lada czcigodni kanonicy, zebrani 16. b. m. na sesję, celem wyboru arcybiskupa. Ścierały się tam silnie ze sobą dwa obozy, katolicko-polski i hakatystyczny; zwyciężyli w końcu szczerzy katolicy i odniosła tryumf życliwość dla naszego narodu, albowiem większością głosów postanowiono przedstawić cesarzowi czterech kandydatów na tron arcybiskupi, a z tych na pierwszym miejscu umieszczono

ks. biskupa Łikowskiego,

Jakkolwiek ks. biskup uchodzi za duszę strajku szkolnego i przewodcę tych księży, którzy strajk szkolny popierają, i jakkolwiek depesze berlińskie przedstawiają go jako skończonego radykała, który pod żadnymi warunkami, nie może być miły rządowi niemieckiemu.

Miejmy jednak nadzieję,

że i Watykan w sprawie tej ma także głos,

i zależy mu będzie niezawodnie na tem, ażeby naród tak wierny religii i kościołowi

nie został bez duchowego przewodcy

i w ciężkim swoim dziejowym pochodzie, w dniach niesłychanego ucisku, bezprawia, gwałtów i zbrodni dokonywanych

na żywym ciele

miał choć jedną oazę, pokrzepiającą siły jego w tem męczęństwie.

Wszak my niczego więcej nie pragniemy

tylko żyć, pracować i rozwijać się

wedle praw bożych, danych każdemu narodowi, a cywilizacya nasza i kultura tyśiąco-letnia, a dzieje nasze i praca nasza są chyba najlepszym dowodem, że mamy pewne prawa

nad któremi nikomu do porządku przejść nie wolno,

że Polak — to nie Herrer, a

Polska, to nie Jamajka,

która uległa obecnie tak straszemu trzęsieniu ziemi.

Bo zaciekała hakata, gdyby mogła była przeczuć tę katastrofę trzęsienia, byłaby z miłą chęcią czyniła starania o wydanie ustawy, skazującej wszystką działość polską na

banicyę do Kingston,

stolicy Jamajki, ażeby za jednym zamachem pozbyć się młodocianych rewolucjonistów, zagrażających całości państwa z bożej łaski.

A byłby to krótki sposób na zginięcie strajku, jeżeli zważymy, że piękna stolica Jamajki rozsypała się całkowicie w gruzy.

W gruzach tych znalazło śmierć kilka tysięcy osób, a liczba ludności bez dachu

wynosi sto tysięcy.

Szkodę obliczają na 10 milionów funtów szterlingów czyli na 125 milionów koron.

Jamajka jest kolonią angielską, ma handel bardzo rozwinięty, szczególnie kawą, cukrem, drzewem mahoniowym i kampe-szowem.

Stolica Kingston, położona nad zatoką Port Royal, jest miastem ogrodów, była prześlicznie zabudowaną w olbrzymie gmachy i liczyła prawie 50 tysięcy mieszkańców, dziś w większej części

zrozpaczonych nędzarzy pozbawionych dachu nad głową.

Nie każdemu jednak człowiekowi głowa jest jednakowo drogą, a już chyba najmniej wartości przywiązują do niej

Japończycy,

którzy wedle zgodnych relacji pism niemieckich przygotowują się do

nowej wojny z Rosyą,

chcąc wyzyskać obecnie panujące stosunki w państwie cara, i wyciągnąć z nich możliwie największe dla siebie korzyści.

A drut telegraficzny co dzień smutniejsze wiadomości przynosi z tamtąd. Sądy wojenne, wyroki śmierci, zamachy, zabójstwa, walki z policją i wojskiem, napady, egzekucje, aresztowania, strajki generalne, wrzenie na uniwersytecie, rewizye, oto treść dziesiątek depesz codziennie otrzymywanych, oto obraz anarchii panującej na wielkim obszarze Rosyi i Królestwa.

ST. POŻAROWSKI.

HANDLARZE DUSZ

Galicyjska powieść kryminalna.

I.

HANDEL O KREW.

Baszton otrzymuje list od rodziny.

Gdy żandarm przyszedł z olbrzymem do Wiśnicza i opowiedział o ucieczce Czarnego, wysłano ze zakładu pogoń za nim. Ale ta, obliczona na krótką metę, wróciła na drugi dzień bez zbiega, przetrząsnawszy napróżno okoliczne wsie i lasy. Czarny przepadł bez śladu, nikt go nawet w okolicy nie widział, do żadnej on też karczmy, ani przydrożnej gospody nie wstępował.

Basztonia poddano w Wiśniczu surowemu śledztwu. Wprost niepodobnem się wszystkim wydawało, aby łotr mógł ucieść olbrzymowi palec bez jego przyzwolenia. Z drugiej strony brano w rachubę, że Baszton nie mógł w tem mieć chyba najmniejszego celu, aby dla obcego człowieka robić ze siebie na całe życie kalekę. Olbrzym zaś, obawiając się nowej kary za ułatwienie ucieczki Czarnemu, wypierał się uporczywie wszelkiej współwiny, nie przyznawał się do żadnego z nim porozumienia, a w duchu wstydył się własnej głupoty i łatwowierności, z jaką uwierzył w bajkę o proszku, kruszącym żelazo.

Nawet i wtedy, gdy komisarz śledczy mu powiedział, że ów Czarny jest niebezpiecznym handlarzem dziewcząt, wzruszył obojętnie ramionami, choć w jego pocztowej duszy aż zawrzało z gniewu, że takiemu właśnie drabowi szedł na rękę w jego zamiarach. To też nie wspominał

nic o prowadzonej z nim rozmowie, a w duszy pragnął nawet, aby Czarnego nie złapano, bo bał się, że gdyby Czarny zdradził jego bierny współudział w ucieczce, to i on musiałby dłuższemu więzieniu za to odpokutować.

Ucięty palec goił mu się szybko, a Baszton wogóle po kilku dniach zdobył sobie przychylność dozorców i współwięźni. Pierwsi polubili go za jego nadzwyczaj łagodny i uległy charakter, tamci reflektowali go dla jego olbrzymiej budowy ciała i turzej siły.

W ten sposób minęły trzy pierwsze tygodnie. Olbrzym przez ten czas nie był przydzielony do żadnej pracy, raz z powodu rany na rękę, a gdy ta się od biedy i zagoiła, brak środkowego palca u prawej właśnie dłoni stał mu także na przeszkodzie w wykonywaniu robót warsztatowych. Ale jak tylko rozpoczęły się prace w polu, używano go chętnie do nich, raz jako wielkiego siłacza, a powtórę, ponieważ roboty polne były jego właściwym zajęciem od wielu już lat.

Pewnego dnia atoli zaszła rzecz, która potulnego dotąd olbrzyma zamieniła we furiata i przerażeniem napełniła wszystkich więźniów i dozorców.

Wysłano go do roboty w polu z partą innych jeszcze skazańców do Starego Wiśnicza. Słońce chyliło się już ku zachodowi i robiło się mroczno na dworze, gdy ze zakładu karnego przyszedł do pracujących starszy dozorca z poleceniem, aby już wracali. Przy tej sposobności oddał Basztonowi otwarty list, jaki tego dnia przyszedł od jego żony.

Olbrzym ze wzruszeniem począł odczytywać arkusz siwego papieru, zapełniony niezgrabnymi kulasami, w których odczytaniu posiadał już jednak wprawę.

List brzmiał jak następuje:

„Kochany i biedny mężu!

Od czasu jak cię wzięli do Wiśnicza, bardzo nam się zrobiło za tobą markotno. Bo w Krakowie, choć byłeś w Kryminale, to łatwiej było i zajrzeć do ciebie, jakiś wikt albo bieliznę ci przynieść. Ale da Bóg, to ten rok minie i do nas wrócisz, o co my się z Antosią codziennie modlimy.

Teraz posłuchaj nowości z domu. Hrabowska przyjęła nas na mieszkanie, ja chodziłam prac do doktorowej, a Antosia w magazynie szyła i myślałyśmy, że jakoś bez ciebie ten rok przebidujemy. Ale Bau-mann, co nam tyła pieniędzy pożyczyl na adwokata dla ciebie, jak cię skazali na rok począł nas nagabywać, aby pieniądze mu oddać, zaskoczył nas i zafantował pościel i Antosiną maszynę. Zgryzłyśmy się tem bardzo, że jak wrócisz to będzie tyle rzeczy zmarnowanych. Pan Jezus jednak ulitował się nad nami. Niema tygodnia, jak przyszedł do nas jakiś elegancki pan, a to ten był, coś ty go przysłał i Bronicz się nazywa. Opowiadał nam, że cię poznał na dworcu kolei, gdzie to znalazł jakiś scyzoryk, a ty go prosiłeś, aby jak będzie w Krakowie nas odwiedził i pocieszył, że ci się dobrze jechało, że Wiśnicz to nie taka straszna rzecz i że jak wyjdiesz, to znów będzie wszystko dobrze. A potem począł namawiać Antoninę, aby na ten rok wzięła sobie gdzie dobrą służbę, najlepiej w Ameryce, to dużo pieniędzy zarobi, bo ze szycia nie będzie nic miała. Nie chciała ja się bez twojego przyzwolenstwa zgodzić, ale drugi raz przyszedł i powiedział, — że ma już dla Antosi bardzo dobrą służbę w Ameryce i że, jeśli chce tam pojechać, to dostanie zaraz 50 guldenów forszusu.

(C. d. n.)

Kronika niedzielna.

Konieczność rewolucji z Radą narodową na czele. — Projekt stworzenia funduszu bojowego. — Zapotrzebowanie bielizny i lawendy. — Podział armii narodowej na cztery brygady. — Zadanie brygady wszechpolskiej i udział w niem X. Stojalowskiego. — Poseł Breiter jako generalissimus. — Naco może się przydać perski order prezydenta Michalskiego?

Myśl o rewolucji polskiej, uknutej w Szwajcaryi, a odkrytej przez hakatę, rozkołysała moje wojownicze żądze. Jestem wprawdzie człek spokojny, i rozmyślnie ani psu wody nie zamączę, gdy jednak prusactwo spisek już raz odkryło, to teraz — choćby on nie istniał wcale — należy do boju wystąpić, aby niepowiedziano, że nas przed pikethaubami tchórz obleciał.

Rzecz prosta, że na czele spisku powinna stanąć nasza, stworzona niedawno „Rada narodowa“, która posiada nawet tradycje strategiczne jako centralny komitet „rozbojów wyborczych“. Że wtedy takie, a dziś innem będzie tej Rady przeznaczenie, niema nic do rzeczy. Przecie i książę Jarema — jak to opowiada Sienkiewicz — kupy swawolnego hultajstwa w sprawnych żołnierzy zamieniał i nimi Ojczyźnie pożytku a obrony przyczyniał. Niechże więc i tej Radzie narodowej dawne grzechy zapomniane będą, skoro teraz na czele ruchawki stanąć i przewag wojennych dokonać ma.

Najpoważniejszą kwestją jest fundusz bojowy. Będą pieniądze, to znajdą się i cięgi na sprzymierzonego wroga. Na zdobycie zaś kapitałów wojennych proponuję: 1) wydać jednodniówkę z przedmową radnego Mokrzyckiego; 2) zbierać skórki pomarańczowe; 3) zwrócić się o subwencję do Wydziału krajowego i do Magistratu, i 4) urządzić wielką loteryę wojenną, do której fanaty niechby zbierały u kupców co najładniejsze artystki z teatru i z Colosseum.

Znana ofiarność naszego społeczeństwa jest gwarancją, że sfinansowanie wojny pójdzie w szybkim tempie, o tyle bardziej, że datkodawcy będą wymieniani po dziennikach i złożą się im za to publiczne podziękowanie. Co najhojniejszych obywateli zamianuje się honorowymi członkami armii bojowej z prawem noszenia szpady i długich butów z ostrogami. Datki można także składać in natura. Najbardziej pożądanymi są: cukier, herbata, bielizna i lawenda.

Po tych przygotowaniach należy zamianować sztab generalny i poszczególnych dowódców. Aby nie było we wojsku swarów, należy armię całą podzielić na 4 brygady: syonistyczną, wszechpolską, narodowo-demokratyczną i socjalistyczną. Brygada syonistyczna będzie robić krzyk, narodowo-demokratyczna będzie pilaować wszechpolskiej, aby co nieukradła, a socjalistyczna urządzi demonstrację na rzecz wojny i wybije szyby w kiosku *Słowa Polskiego*.

Z wypowiedzeniem wojny pojedą do Petersburga Daszyński i Diamiant, jako najlepsi burcy z hańbiarze. Na wypadek, gdyby ich w Peterhofie aresztowano, chudy pan Daszyński ucieknie do Szwajcaryi, a gruby pan Diamiant urządzi w więzieniu głodówkę, do czego sadła najmniej na pięć tygodnie mu starczy.

Pierwsza wkroczy do kraju nieprzyjacielskiej brygada wszechpolska, i będzie póty oblegać wszystkie kasy oszczędności, póki ich nie zdobędzie i niewypłótni. Błogosławieństwa na tę ekspedycję udzieli jej X. prałat Stojalowski, i objaśni zarazem, gdzie najwięcej rubli znaleźć można, a przy

wybijaniu ich będzie świecił łysiną i lampą jerozolimską.

Generalissimusem całej armii będzie poseł Breiter. Dla osobistego bezpieczeństwa będzie mu dodaną kompania pałkarzy, i Daniluk jako fligeladjutant.

Dyrektorem balonów wojennych, telegrafu bez drutu, okrętów podwodnych i seismografów będzie pan Heller.

W razie przegranej kampanii pan prezydent Michalski ubierze się w kontusz,

aby się rozgrzać. Ale to był poczęstunek litościwych ludzi.

— Może chce pan parę koron zarobić przepisywaniem?

— Przepisywaniem? Ano owszem, tylko że ja mam słabe oczy...

— To może chce pan być kursorem?

— Oj, co to, to nie. W nogach jestem nie tęgi...

— A ekspedycję dozorować?

Do artykułu Bandyol strzelają.

przypnie sobie order perski i na kongresie berlińskim załatwi naszą sprawę po obywatelsku.

St. Brandowski.

Co dzień niesie?

W westybulu kasy Oszczędności przystąpił do mnie z desperacką miną średniego wieku człowiek. Ubrany był trochę „szmafu“, ale minę miał pewną siebie, choć bardzo nieszczęśliwą.

— Panie dobrodzieju, mówi domnie tajemniczo, może pan miałby dla mnie jakieś zajęcie? Od roku szukam pracy i nic, psia-kość, znaleźć niemożę. A żyć trzeba, żebrać nie pójdę, zmiłuj się dobrodzieju nademną!

— A jakąż pracę chciałby pan mieć?

— I pan dobrodzieju pyta, jaką? Pójdę drzewo rąbać, wodę nosić, śnieg z dachu zrzucić. Kto niejadł od dwóch dni, ten wszystkiego się chyci, aby coś zarobić.

— Czy pan i nic nie piłeś od dwóch dni? — spytałem go, bo wódka załatwywała od niego.

— Ta piłem trochę, aby głód oszukać,

— To zbyt odpowiedzialne stanowisko, a ja jestem nerwowo...

— Marki nalepieć chce pan?

— E, do tego zgrabniejsze są panienki. Niechę im chleba zabierać.

— Umiesz pan prowadzić korektę drukarską?

— Cobym nie umiał, ale zaraz wezmą mnie za współpracownika, będą obrzucać błotem... Wie pan co, może jest jeszcze wolna posada kasyera?

Popatrzałem mu się filuternie w oczy i potrząsałem przecząco głową.

— Psiakrew, takie moje szczęście! — zaklął desperacko. — Człowiek by się zaharował dla kawałka chleba, a nigdzie zajęcia nie można dostać. Jest jakaś posada, to już ją inny złapał. Niechże dobrodzieju na pocieszenie da choć koronę na obiad, a za tę austriacką Bóg mu się niebieską koroną odwdzięczy.

Popatrzałem mu się filuternie w oczy, potrząsałem przecząco głową i — poszedłem.

Nowiny z Krakowa.

Nasz korespondent (R) donosi: Dziennik krakowski *Głos Narodu* przeszedł na własność stronnictwa „Centrum

Najstarszy handel wina
we Lwowie, ulica Krakowska l. 9.

LUDWIK STADTMÜLLER

ludowego". Utworzono komitet redakcyjny z wybitnych działaczy politycznych (przeważnie posłów), na którego czele stoi dotychczasowy, zasłużony redaktor *Głosu Narodu* dr. Antoni Beauprè.

Ruchliwy tygodnik chrześcijańsko-społeczny *Postęp* zamieścił w ostatnim numerze wiadomość, że w jednym z handelków krak. żalił się adwokat L., że pod presją podpisać musiał p. Daszyńskiemu weksel „na cele partyjne” na sumę 32.000 koron.

Pan Daszyński wersyi tej zaprzecza w *Naprzodzie*. Jednak po mieście krąży i uparczywie utrzymuje się wieść, że p. D. rzeczywiście otrzymał znaczniejszą gotówkę na cele partyi, ale nie od jakiegoś p. L. — lecz od adwokata dra Grossa.

Dr. Wł. Kretkowski, który, jak notowaliśmy, zapłacił adwokatowi dr. Markowi za spowodowanie swego uwolnienia z pod kurateli 60.000 koron — uczynił onegdaj znaczny zapis, kilkunastu tysięcy koron dla krak. Akademii umiejtn. z przeznaczeniem odsetek tego funduszu — na nieustające konkursy z zakresu matematyki. Również Kasa literacka Mianowskiego w Warszawie ma otrzymać od dr. Kr. większy fundusz na cele naukowe.

Senzację budzi tu złożenie mandatu do Rady miejskiej przez dra Klemensa Bakowskiego, który przystąpił był właśnie do nowouformowanego centrum. Widocznie w łonie nowej kliczki powstały już niezdrowe ambicje i prądy, które zniewoliły jednego z najsympatyczniejszych i najtaktowniejszych radnych do wycofania się z publicznego życia miejskiego.

Ochronna maska dla straży pożarnej.

(Do ryciny).

W Londynie wypróbowano niedawno maskę ochronną dla strażaków, która ochra-

nia gaszących ogień przed uduszeniem w dymie i w popiele podczas pożaru. Aparat składa się z trzech walców, które umieszcza strażak na plecach tak, że ramionami swobodnie może poruszać Walce owe wypełnione są powietrzem, które za pomocą przewodu udziela się do ust gaszącego, tak, że przez dłuższy czas strażak może pozostawać w atmosferze żaru i śmiertelnych gazów. Zapas powietrza, nagromadzony we wszystkich trzech walcach, wystarcza do oddychania na czas około jednej godziny.

Goniec Polski — Wiek Nowy.

Wiek Nowy zapowiedział szereg sylwetek wydawców *Gonca Polskiego*. Wczoraj zaś oświadczył, że sylwetki te na razie wstrzymuje, gdyż wytacza nam proces prasowy, i nie chce temi sylwetkami uprzedzać sądu co do wydawców *Gonca*.

Jeżeli i myśmy zaprzestali walki z wydawcami *Wiek*, a raczej obrony przeciw ich napaściom, to tylko dlatego, ponieważ sprawę tę przedłożyliśmy Towarzystwu dziennikarzy polskich do zbadania i rozstrzygnięcia. Podanie nasze wniosiliśmy na ręce prezesa Towarzystwa, radcy Dworu Kretkowskiego, dnia 14. stycznia rano. Rozumiemy, że *Wiek Nowy* na wniesienie skargi sądowej potrzebuje parę dni czasu. Ale wniesienia jej będziemy pilnować i o nie się upominać. Nikt bardziej od nas niepragnie, aby sprawa ta publicznie i ze wszystkimi szczegółami wyjaśnioną została.

Rabunek w pociągu.

(Do ryciny na 1 stronie).

Orient-ekspressem, zdążającym do Calais, jechała Angielka, miss Harvorth, która podjęła właśnie po śmierci męża na police z Towarzystwa ubezpieczeń „Nev-York” kwotę 300.000 frank. Stało się to w Paryżu. Widocznie musieli zauważyć to jacyś rabusie i uknuli plan odebrania wdowie jej majątku. Ta była jeszcze na tyle nieostrożną, że pieniądze trzymała na pieśiach w woreczku, sądząc, iż jest to najlepszy sposób zabezpieczenia ich przed zgubieniem lub kradzieżą.

Gdy pociąg wyjechał już z Paryża, weszło do jej przedziału dwóch pasażerów. Miss Harvorth zwróciła im uwagę, że jest to przedział zarezerwowany dla dam. Wtedy jeden z gości oświadczył, że musi zobaczyć, czy jest taki napis pod oknem — i podstąpił ku niemu, gdzie właśnie nieostrożna wdowa siedziała. Nim ta się mogła połapać w sytuacji, rabusie uderzył ją młotkiem w głowę i pozbawił przytomności, poczem wyjął jej woreczek z pieniędzmi.

Ale i dla złoczyńców sytuacja stała się teraz krytyczną. Pociąg miał się zatrzymać dopiero za godzinę, a tu konduktor łada chwilę przyjdzie po bilety. Wyskakiwać z wagonu, w takim pędzie, byłoby ryzykowne. Napastnicy ułożyli zatem angielkę na ławce, jak gdyby spała, przykryli derką podróżną, wyjęli jej bilet z kieszeni,

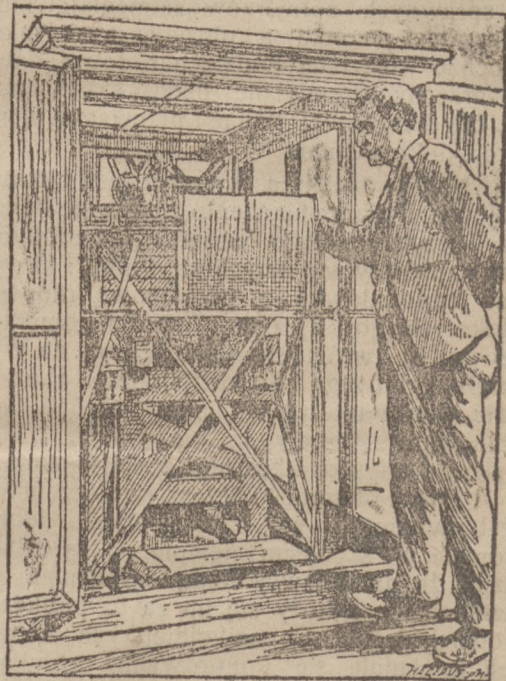
i — gdy konduktor wszedł — jeden z nich oddał bilet i za „śpiącą pasażerkę”, podając ją za swoją żonę, przyczem dał konduktorowi 10 franków z prośbą, aby jej nie budził, gdyż jest bardzo zmęczoną i pragnie się wyspać. Na najbliższej zaś stacji obaj pasażerowie wysiedli, a konduktor, wyprowadzony przez nich w pole, zamknął przedział i przyszedł obudzić śpiącą dopiero przed Calais. Znalazł ją w głębokim omdleniu. Rabusie, zyskawszy tyle na czacie, przepadli bez wieści.

Aparat

do liczenia wstrząśnięć podczas trzęsienia ziemi.

(Do ryciny).

Przed niedawnym czasem skonstruowano aparat do liczenia wstrząśnięć podczas trzęsienia ziemi. Aparat ten oblicza także odległość miejsca, w którym ma miejsce trzęsienie ziemi. Podczas próby okazało się, że są w aparacie jeszcze pewne niedokładności, a strasburska komisja zajmująca się swym wynalazkiem, rozpięła konkurs na skonstruowanie ulepszonych aparatów, wyznaczając cztery nagrody, 1000, 700, 500 i 300 marek.

Marynka.

Tak ją wszyscy nazywali. Była cicha, posłuszną i uczciwą, ale była równocześnie skryta, uparta i dziwaczka.

Całymi tygodniami nieraz nikt jej głosu nie słyszał — były jednak dni, że gęba jej się nie zamykała, bez względu na to czy ją kto słuchał, czy nie.

Na pytania rzadko kiedy odpowiadała, przynaglana do odpowiedzi rzucała jednym słowem:

— Pek!

Gdy to nie wystarczało i molestowano ją dalej — wówczas wpadała w gniew, wołając raz po raz:

— Pek za pek!

Pomimo jej dziwactw, lubiliśmy ją wszyscy — choć nieraz była bardzo przykrym.

Od kilku miesięcy składała swoje zasługi. Chciała mieć korale, duże, czerwone, błyszczące korale, były jej marzeniem.

Gdy już miała złożonych 30 koron, wręczyłem jej i objaśniłem, gdzie ma pójść za kupnem.

Uśmiechnęła się, zebrała i poszła. Dzień był mroźny, wietrzny; śnieg zasypał oczy.

— Pójdź z nią — poprosiła mnie żona.

poleca od 115 lat istniejący największy skład Herbaty i Kawy

FRYDERYK SCHUBUTH i S^{ka}

LWÓW, RYNEK L. 45.

541

Nie ma już kaszlu!

Jedyny środek Miód lipowiec. Słoik po 40 i 70 ct.

na — oszukają ją, szkoda, by praca dziewczyny poszła na marne.

Przyznałem żonie rację i wyszedłem.

Przyspieszyłem kroku, by się zrównać z Marynką. Gdy jednak obaczyłem, że prowadzi ze sobą tych dwoje dzieci obdarzonych ze stróżówki, którym często jeść dawaliśmy, zaciękało mnie to. Postanowiłem ją śledzić.

Obaczyłem, że skręca na Zarwanicę. Stałem w rogu rynku i czekałem.

W pół godziny może wyszła z dziećmi ze sklepu. Chłopiec był odziany w ciepły płaszcz, czapkę nasunął na oczy — dziewczynka otulona była w chustkę, między nimi szła Marynka uśmiechnięta, zasłaniając oczy od wiatru, czy od wstydu.

Usunąłem się, gdy mnie mijali. Byłem bardzo wzruszony.

— Gdzież korale — Marynka? zapytałem wieczorem, wchodząc do kuchni.

— Pek za pek, a panu co do moich korali?

— No — nie tak bardzo — ale chciałbym wiedzieć, czy cię nie oszukano.

Nie odpowiedziała nic — odwróciła się.

Wtem dojrzałem na poduszce sznur grubych, ciężkich korali.

Wziąłem do rąk i zacząłem chwalić, jakkolwiek od razu poznałem, że była to farbowana kość.

— Piękne, bardzo piękne, ile zapłaciłaś?

— Pek za pek — niech mi pan da spokój, rzuciła się, lecz głos jej dziwnie drżał.

— Warte co najmniej sto koron, rzekłem z przyciskiem, kładąc sznur kości na swoje miejsce napowrót.

Spojrzała na mnie przestraszona. Musiała jednak coś dojrzeć w mojej twarzy, bo gwałtownie się odwróciła i oczy dłońmi zakryła.

Od tej chwili zaczęliśmy wszyscy Marynkę szanować.

Na nowy rok dostała od mojej żony sznurek prawdziwych korali.

KRONIKA.

Kalendarzyk: Dziś rzym.-kat. 2. niedziela, adwent, po 3 królach; gr.-kat. niedziela 1. po B. Hł. 8.

Repertuar teatru miejskiego. Dzisiaj popołudniu o godzinie 3:30 dla młodzieży szkolnej: „Warszawianka“, Wyspiańskiego, i „Pieśń przerwana“, obraz sceniczny w 1 akcie E. Orzechowskiej i Z. Przybylskiego.

W sobotę o godzinie 7:30 wieczorem po raz drugi: „To coś“, operetka w 3 aktach Wiktora Leona i Leona Steina, muzyka K. Weinbergera.

W niedzielę popołudniu „Królowa Tatr“, fantastyczne widowisko w 9 odsłonach przez Adolfa Walewskiego.

Wieczorem o godzinie 7:30, „Pajace“, opera w 2 aktach Leoncavalla. Gościnny występ Al. Bandrowskiego; rozpocznie „Przyjaciół Fryc“, opera w 3 aktach P. Mascagniego. Gościnny występ Ireny Bohuss.

W poniedziałek na dochód Tow. uczestników powstania 1863 r. staraniem Komitetu „Program składany“, między innymi po raz pierwszy „Za ojczyznę“, obraz sceniczny w 1 akcie przez Fr. Rawitę Gawrońskiego.

We wtorek, po raz pierwszy. „Pan Tadeusz“, opera w 4 aktach; libretto z po-

ematu Mickiewicza, ułożył J. T. Wydzga, przy współudziale Marji Wydzdzanki, muzyka J. T. Wydzgi. Gościnny występ Ireny Bohuss.

Colosseum Hermanów. (Pasaż Hermanów, ulica Słoneczna) o godzinie 8. wieczorem, przedstawienie (serja od 16. do 31. b. m.)

Jordan. Na lwowskim rynku święcono dziś przed południem uroczystość Jordanu. W zastępstwie nieobecnego metropolity hr. Szepetyckiego celebrował infułat Bielecki w otoczeniu licznych duchowieństwa. Na uroczystości byli obecni przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, a wobec licznie zgromadzonej publiczności poświęcono wodę w studni na rynku.

Rocznica styczniowa. Bilety na poniedziałkowe zbiorowe przedstawienie w teatrze miejskim nabywać można w cukierni Bienieckiego i we fabryce cukrów Tretera przy ul. Kopernika.

Okradzenie prezydenta Michalskiego. Notatka zapowiada się sensacyjnie, ale w gruncie rzeczy ogranicza się do całkiem bagatelnej wypadku. Oto prezydent Michalski zwykł chodzić na czarną kawę do amerykańskiej kawiarni, gdzie ma pod oknem swój „sztam-sitz“, i czyta, co mu dzienniki wymyślają, poczem w różowym humorze idzie do biura pracować. Otóż gdy wczoraj po ukończonej lekturze chciał wyjść z kawiarni, niemożna było nigdzie znaleźć kapelusza pana prezydenta. Powstała wielka konsternacja, bo jeżeli zabranie cudzego kapelusza jest wogóle brzydkim czynem, to cóż mówić dopiero o zeskatomowaniu kapelusza, który zdobi prezydencką głowę. Przewrócono więc całą kawiarnię do góry nogami i znowu nogami na dół, ale kapelusza nie znaleziono. Gorzej jeszcze. Złodziej, zabierając prezydencką nakrywkę, nie zostawił swojego kapelusza, któryby panu Michalskiemu jako pewne odškodowanie mógł posłużyć. Musiał więc właściciel „amerykanki“, p. Ehrlich, pożyczyć prezydentowi swojego kapelusza. I w nim też poszedł pan Michalski do ratusza.

Revolucyoniści w Bochni. Dziennik Po'lski donosi, że pani G. w Bochni otrzymała przed niedawnym czasem list, żądający złożenia kwoty 10 tysięcy koron. List pisany bez zasad ortografii, wskazywał, że kwota ma być zakopana 10 centymetrów głęboko od strony wschodniej grobu pierwszego męża adresatki, a na wierzchu ma być położony biały kamień. W razie niezłożenia pieniędzy lub zawiadomienia władzy, list grozi adresatce zemstą, nie minie jej zemsta nawet wtedy, gdyby pojechała do Ameryki. List opatrzone jest pieczęcią czarną z trupa głową i podpisem: „Tajny komitet masonski w Krakowie“. Adresatka list złożyła u odpowiedniej władzy bocheńskiej a z tamtąd przysłano go krakowskiej dyr. policji, celem wyszukania pomysłowych autorów domorosłych, polujących na naiwność ludzką.

Sprytny oszust. Do jednej z krupiarek na placu Krakowskim, przyszedł wczoraj dość przyzwoicie ubrany jegomość, trzymając dwie wielkie, w czarny papier opakowane głowy cukru. Zażądał od krupiarzki worek mąki, ale gdy przyszło do zapłacenia go, jegomość ów spostrzegł, że ma zamało pieniędzy. Zabrał więc mąkę ze sobą, aby ją odnieść do domu i wrócić z monetą, a dla zabezpieczenia zostawił krupiarce obie głowy cukru. Minęła godzina, jedna i druga — krupiarzka czeka. Czekaj i czeka. Aż rzecz wydała jej się podejrzaną, i zaglądnęła, czy też naprawdę cukier jest w papierze. Aż tu zamiast cukru znajduje dwa gliniane wałki, we formie głowy z cukru ulepione. Narobiła wrzasku, zlecieli się ludzie, przyszedł i policjant,

i ten ostatni radził „jeszcze nie ancajgować, tylko czekać“, bo może ów kundman wróci i za mąkę zapłaci. Krupiarzka dla miłego spokoju zobowiązała się jeszcze trzy dni być cierpliwą. Pocziwa kubita!

Rabus w masce. Pod Korneuburgiem kręcił się od dłuższego czasu niejaki Werner, fałszywie Liptawski, pochodzący wrzeczono z Galicji. Pładował on na uboczu położone domy, gdyż jest specjalistą od włamywań. Ponieważ zaś rozpisano za nim listy gończe,

w których było podane, że Werner ma głęboką bliznę na czole, więc rabus wybierając się na nocną ekspedycję, przywdziewał dla niepoznania maskę. Ostatecznie chwycono go jednak przy robocie, a policja kazała go od-fotografować w jego wojennym rynsztunku, której to fotografii reprodukcję dzisiaj zamieszczamy.

Fakt — tylko w Galicji możliwy. Prosimy posłuchać i uwierzyć, bo za autentyczność tej wiadomości ręczymy.

Rzecz dzieje się w Jarosławiu. Woznemu pocztowemu zachorowały dzieci na skarlatynę. Rzecz prosta, że fizyk powiatowy zabrania woznemu podczas choroby dzieci chodzić do biura pocztowego, aby skarlatynę nie rozwlec po mieście.

A co robi tymczasem naczelnik poczty? Posyła biedakowi zapomogę! — powiecie. Nie. Zamyka mu placę na czas słabości dzieci.

Dopiero starosta Rawski, dowiedziawszy się o tym horrendalnym wypadku pocztowej głupoty czy bezceństwa, a nie mając ingerencji na urząd pocztowy, posłał biedakowi z własnej kieszeni 50 koron tymczasowej zapomogi.

Z poczty. W sprawie podwyższenia opłat pocztowych donoszą nam, że opłata za kartę korespondencyjną wynosi jak przedtem tak i nadal 5 hal. Musi więc tkwić w tem jakaś konfuzyja, bo co do korespondentek, to nie tylko zapowiedzianem było, że będą 6 hal. kosztować, ale dnia 16. b. m. przyniesiono i nam korespondentki, od których zażądano dopłaty, ponieważ były niedostatecznie, bo 5 halerzami tylko, ofrankowane.

Kradzieża. P. Helena Rutkowska, zamieszkała przy ul. Akademickiej 1. 22, doniosła, że z mieszkania zamkniętego skradziono jej naczynia srebrne wartości 200 koron.

Wczoraj wieczorem o godzinie 6 w mieszkaniu p. Maurycego Schönfelda, przy ul. Chorażczyzny rozbito podwójne drzwi i skradziono ze zamkniętej szafki 12 chusteczek,

OBIADY

Z PIĘCIU DAŃ po kor. 1-80. — „St. Paulus“ WPROST Z POD CZOPA
POLECA FIRMA MARYAN LASOCKI i S^{ka} (przedtem Bayer) LWÓW PLAC MARYACKI L. 9.

Adam Hauser

UL. HALICKA 18. - LWÓW - UL. HALICKA 18.

przedtem
Mikołaj Ludwig.

MAGAZYN HAFTÓW
przyborów do szycia i krawiecczynny.

12 par skarpetek, 2 złote spinki, lornetkę, 2 srebrne zegarki. Szkodę ocenia poszkodowany na 200 koron. Schönfeldowi zabrano także skórzany portfel z napisem „Cafee American“, zawierającą gotówkę 60 koron. Wysłany agent na miejsce kradzieży, znalazł pilnik, którym złoczyńca posługiwał się przy rozbijaniu drzwi od mieszkania i szafy.

Salomon Back, właściciel hotelu amerykańskiego oskarżył służącego z hotelu Jakima Bruńca o kradzież różnych rzeczy, utrzymując, że Bruniec kradł systematycznie drzewo z komórki hotelowej. Bruniec potwierdził, że czasem z powodu drożyzny, wziął kilka kawałków drzewa, ale komisarz nie chciał uwzględnić drożyzny opału w tym czasie i odesłał Bruńca do dobrze opalonej kozy.

Pogrzeb ministra Hartla odbył się w Wiedniu przy wielkim współudziale publiczności, gdyż zmarły cieszył się osobiście wielkimi sympatiami wszystkich znajomych.

Cesarza zastępował na pogrzebie generał-adjutant hr. Paar, nadto zastąpieni byli prawie wszyscy arcyksiążęta.

Kompromitująca reklama. Słynne „Stella Diamond“ doczekały się niespodziewanej reklamy — w parlamencie. Referent ustawy przeciw nieuczciwej konkurencji, wskazując na jaskrawe przykłady tejże, wymienił na pierwszym miejscu i dyamenty Stella, których handlarze od roku grożą: zawiedliśmy się na Lwowie i dlatego opuszczamy Lwów! A mimo to wynieść się stąd niemożę. Z tej Kalifornii galicyjskiej głupoty i łatwowierności! „Brylanty“, które sprzedawano po 8 koron, poszły potem po pół korony sztuka — i jeszcze właściciele dyamentowej budy robili przy tych „za pół darmo cenach“ złote interesy. Gdyby nasz kupiec puścił się na podobny szwindel i wyzysk, dawnoby go wsadzono do kryminału. Obcemu uchodzi, bo ten obcy robi to z taką bezczelnością i zimną krwią, na jaką nikt z naszych kupców zdobyć się niepotrafi.

Śmierć robotnika. Na dworcu kolejowym Podzamcze, zdarzył się wczoraj w południe wypadek w czasie przesuwania wozów towarowych. Jeden z robotników kolejowych, nazwiskiem Pańko Petrów, chcąc przedostać się z jednej strony na drugą toru, na którym stały wozy z lokomotywą, wszedł między dwa wozy. W tej samej chwili pociąg ruszył i Petrów dostał się pod koła pociągu, które zmiażdżyły mu prawą rękę i nogę, oraz miednicę. Na miejsce wypadku przybyło pogotowie Towarzystwa ratunkowego, które po przyjęciu przez nieszczęśliwego ostatnich Sakramentów z rąk przybyłego tam kapłana, odwiozło go do szpitala powszechnego, gdzie już w dwie godziny Petrów zmarł.

Bandyci strzelają. Aresztowani za kradzież w mieszkaniu dyr. Terenkoczego Maryan Bandrowski i Maryan Lang, odstawieni zostaną niebawem do sądu karnego, ponieważ śledztwo policyjne przeciw nim jest już na

ukończeniu. Bandrowski wyraża żal, że strzelając z rewolweru, (którą to chwilę ilustrator nasz uwidoczniał na rycinie) nikogo nie zabił. Miałby przynajmniej satysfakcję, że za „byle co“ go nie zamkną.

Traskliwa gospodyni. Niejakiego Jana Regera prowadził stójkowy z policyi na spoczynek do aresztu. Marya Wels, gospodyni Regera, dowiedziawszy się o nieszczęściu swego lokatora, postanowiła osłodzić mu ciężkie chwile w kozie. Kupiła więc dwie paczki tytoniu i bibułki, i w chwili gdy Reger ze stójkowym przechodził ulicą, włożyła swemu lokatorowi zapasy tytoniu do kieszeni. Stójkowy zabrał więc ze sobą i troskliwą gospodynię. Na inspekcji Welsowa opowiedziała, że nie poczuwa się do żadnej winy, i owszem sądzi, że spełniła chrześcijański obowiązek litości, za który śmiało pokutować może.

Obławę nocną urządzili z wczoraj na dziś ajenci policyjni Skoczylas i Gnup. Połów był bardzo obfity, bo 27 „ptaszków“ dostało się w ręce policyi, między którymi jest wielu niebezpiecznych i notowanych złodziei. Ponadto stójkowi dostawili na inspekcję ubiegłej nocy dziesięciu bezdomnych włóczęgów, którzy spędzali noc na przechadźce po ulicach miasta. Są to w większej części przybysze z prowincji, pozostający na razie bez pracy i bez środków do życia.

Ostrożny. P. W. Michalski, restaurator przy ul. Snopkowskiej, uprawia gastronomię w wyższym stylu. Kapłony, kaczkę, kurapatwy, widnieją na codziennym spisie potraw, chociaż zdarzy się czasami, że, gdy gość zażąda potrawy wymienionej w spisie, gospodarz z zakłopotaną miną odpowiada, że już „wyszła“. Właśnie wczoraj do p. Michalskiego zawitał oryginalny gość. Nie wszedł drzwiami, które prowadzą do restauracji, ale obrał sobie drogę, która prowadzi wprost do... lodowni, gdzie zabity drób i mięso kruszeje. Na niedzielę bowiem pan M. rzeczywiście specjały tego rodzaju „rychtuje“. Nieznany gość nie przebiegał w potrawach, zabrał jedną zabita gęś, 2 kurapatwy i kawał mięsa wieprzowego. P. Michalski podejrzewa jakiegoś dozorcę parku miejskiego. Powiada, że ów dozorca wyprawi sobie dzisiaj smaczny obiad, ale twierdzić tego nie może, bo obawia się, żeby nie miał z tej afery jakich kłopotów, tembardziej, że za niesłuszne podejrzenie może jeszcze grzywną lub aresztem dołożyć do gęsi, kurapatw i świńskiego mięsa.

Zniszczone Kingston. Podajemy plan miasta Kingston na Jamajce, które przed paru dniami uległo wskutek trzęsienia ziemi straszному zniszczeniu. Leży ono nad zatoką Hunt, a główne budynki miasta wznoszą się tuż

nad morzem, gdzie uderzenia wulkaniczne były najsilniejsze. Telegramy donoszą o wielu zabitych i rannych, o pożarze szalejącym wśród gruzów, i o rabunkach i mordach, jakich się dopuszczają murzyni, w rachubie, że podczas takiego piekła i chaosu niedosięgnie ich ręka karzącej sprawiedliwości.

Bolesna przygoda. Piotr Borecki, właściciel podrzędnej traktierni przy ul. Grodeckiej, złożył na policyi bykowiec z ołowianą gałką na dowód, że dostał nią kilka razy po grzbie-

cie. Nie wie jednakowoż, jak nazywa się właściciel tej laski, nie umie wytłumaczyć, w jaki sposób znalazła się ona w jego rękach, prosi zatem policyję o wskazanie adresu swojego egzekutora, gdyby zgłosił się po odbiór... „pamiątki“.

Bezpieczeństwo w Warszawie. W Warszawie placem Kercelego przechodziła handlarzka, 40 letnia Naryanna Dłużniewska. Nagle Dł. uczuła silne uderzenie w piersi. Gdy po chwili schwyciła się za obolałe miejsce i wyjęła spoczywający tam woreczek z pieniędzmi, ujrzała we wnętrzu kulę brauninga. Więcej z przestrachu, niż z potrzeby Dł. prosiła o wezwanie Pogotowia, które opatrzyło lekko stłuczone piersi i... zabrało, jako dokument historyczny obecnego bezpieczeństwa ulicznego, na własność kulę brauningową.

Przerwa telefoniczna nastąpiła na linii do Wiednia, wskutek czego nadeszły tylko skąpe wiadomości telefoniczne.

Zapalczywy cerber. Dozorca kamienicy pod l. 4 ul. Kopernika, schwytał wczoraj w sienach domu pieska, którego oblał napróżd wrzącą wodą, a potem zrzucił go z pierwszego piętra. Wartoby i z tym jegomością podobnie postąpić!

Symulant. Aresztowano wczoraj Chaima Schlüsselberga w chwili gdy zbierał na ulicy Karola Ludwika. Schlüsselberg za energicznie „pukał do litościwych serc“, kłął bowiem i wzywał diabłów do pomocy, na wypadek, gdy serce którego z mieszkańców okazało się za twarde i głuche na prośby Chaima. Dopiero stójkowy Sawicki „zmięknął“ na prośby Chaima i zabrał go na nocleg do kozy. Na inspekcji udawał Schlüsselberg obłąkanego, wypowiadał kabalistyczne zwroty, a ponieważ dyżurny komisarz nie mógł go zrozumieć, doradził mu kurację, napróżd w areszcie, a potem w Kulparkowie.

Korespondencje Redakcyi. S. L. Dziękujemy i prosimy o dalsze informacje co do zmarłej W. — J. E. Prosimy o krótkie a interesujące wiadomości.

TELEGRAMY.

Cesarz w Gmunden. Wiedeń. Cesarz odjechał o godz. 3 m. 40 rano do Gmunden na pogrzeb królowej hanowerskiej. Późniejszym osobnym pociągiem dworskim podążyło tamże wielu arcyksiążąt i arcyksiężniczek.

Z kolei. Stanisławów. Z powodu nieustającej zawiei śnieżnej wstrzymano dnia 18 b. m. wieczorem ogólny ruch pociągów pomiędzy Chryplinem a Kopyczyńcami aż do odwołania. W obec tego pozostaje ruch ogólny na całym szlaku Chryplin-Husiatyn aż do odwołania wstrzymany.

Ostrzeliwanie kościoła. Łódź. Przy sposobności pogrzebu przyszło do bójki między robotnikami. Robotnicy strzelali do kościoła i wychodzących z niego ludzi. Wkroczyło wojsko i rozprószyło ekscedentów. 4 osoby zabite, 7 rannych.

Bułgarska ruchawka. Ateny. Nadeszła tu wiadomość, iż dnia 16. b. m. w nocy, banda Bułgarów wtargnęła do wsi greckiej Cirkowo w Macedonii, zamordowała rodzinę notabla, złożoną z 7 osób (w tem dwie kobiety) i podpaliła wieś.

Mianowania. Wiedeń 19. stycznia Minister rolnictwa zamianował elewa górniczego Dr. Aleksandra Markiewicza, adjunktem w etacie władz górniczych.

Cesarz nadał starszemu oficyałowi kancelaryjnemu Drodowskiemu w Suczawie, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stan spoczynku, tytuł dyrektora kancelarii.

NA KARNAWAŁ

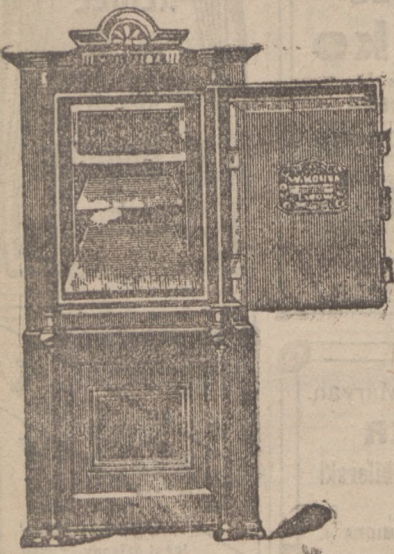
poleca najmodniejsze materyały na suknie balowe i wieczorkowe nowo otworzony Magazyn towarów bławatnych i płócien **Antoniego Uwierzy**, Lwów, Halicka 12 (vis-a-vis Staubera). Ceny nader niskie.

M. JAKUBOWSKI

Lwów, Hotel George'a, róg ulicy Akademickiej.
Kraków, Sukiennice 26-27.

Magazyn wyrobów platerowanych z chińskiego oraz prawdziwego srebra.
Specjalność!
Wyprawy ślubne — Urządzenia kawiarni i restauracyj.

C. K. UPZYWILEJOWANA PIERWSZA KRAJOWA

fabryka kas ogniotrwałych
WOJCIECH KOSIBA
i **WŁ. CHUDZIKOWSKI** zięć
WE LWOWIE

Lwów, dworzec ul. Na Błonie 22. — Telefon 110.

Wynik próby ogniowej w miesiącu styczniu 1906 wobec komisji rządowej rzeczoznawczej przedsięwziętej 5a

uznany został za znakomity.

Rzadka okazja bajecznie taniego kupna książek!

Dr. St. Kłobukowski. Wspomnienia z podróży po Brazylii, Argentynie, Paragwaju, Patagonii i Ziemi ognistej. Zamiast kor. 3— tylko kor. 1—.
Mała gramatyka języka portugalskiego wraz z rozmówkami i słownikiem. Zamiast kor. 1— tylko 40 halerzy.
Parozewski A. Emigracja z wschodnich prowincji Monarchii pruskiej. Zamiast kor. 1— tylko 40 halerzy.
Polska kolonizacja zamorska. Zamiast kor. 1— tylko 30 halerzy.
Dr. J. Rosz. Skic dziejów muzeum narod. w Rapperswyli. Tylko 30 halerzy.
Dr. J. Siemiradzki. Za morze! Szkice z wycieczki do Brazylii. Zamiast kor. 2— tylko 80 hal.
— Opis stanu Parana w Brazylii wraz z informacjami i mapą kolonii polskich. Zamiast kor. 1:50 tylko 40 halerzy.
Hempel Antoni. Polacy w Brazylii. (Z mapą kolonii polskich). Zamiast kor. 2— tylko kor. 1—.
Sprawozdanie dra J. Siemiradzkiego i ks. J. Wolańskiego z podróży po południowej Brazylii. Tylko 40 h.
Pocztowa gładka pracy w Wiel. Księstwie Luksemburskiem. Tylko 40 h.
Pierwsze polskie osiustawienie kolonizacyjne w Stanach Zjednoczonych Północnej Ameryki. Tylko 50 halerzy.
Wielka mapa brazylijskiego stanu Parana (długość 1 m. 60 cm., szerokość 1 m. 10 cm.). Ze szczególnym objaśnieniem kolonii polskich. Zamiast K 6— tylko K 2—.
Dr. K. J. Nitman. Z wycieczki do Danii i Kopenhagi, tylko 30 halerzy.
Brandes Jerzy. Lwów. Zamiast kor. 2— tylko 80 halerzy.
Wolczyński. W. Brewiarzyk fotograficzny. Zamiast kor. 3— tylko kor. 1:50.

NOWE KSIĄŻKI ZA BEZCEN.

J. M. STAND. — ANTYKWARNIA I KSIĘGARNIA.

Lwów, ulica Batorego 22.

NOWY SYSTEM!

Założone przez nas na zasadzie art. 266—270 kod. handl. **SPÓŁKI LOSOWE** polegają na tem, że co 50 uczestników zakupuje po dwa losy tureckie, spłacając cenę kupna w 36 spłatach mies. po 12 K 50 h i grając przez czas spłaty, tj. przez przeciąg 3 lat na

100 LOSÓW TURECKICH

Wobec wielkich, wprost niebywanych dotąd u nas szans wygrania zapraszamy do rychłego przystąpienia, względnie do zażądania bezpłatnej oferty specjalnej którą wysyłamy na każde żądanie darmo i oplatnie, ołaganie już 1. lutego, główna wygrana 300.000 koron.

Dom bankowy Rohatyn i Ułam

Lwów, ulica Sykstuska 1. 3.

25

Po tym szyldzie poznaje się sklepy,

w których sprzedaje się Singera maszyny do szycia.

21

Singer Co. Tow. Akc. maszyny do szycia

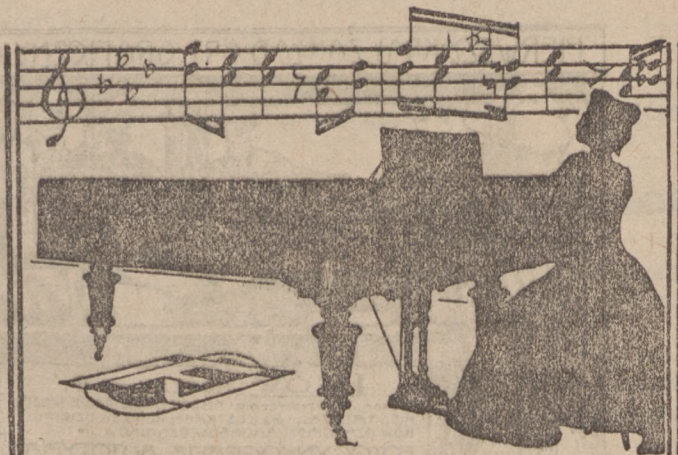
Lwów, pl. Hlicki 2. Filie: ul. Sykstuska 6, Grodecka 30.

Prof. Franc. Neuhauser i S^{ka}

we Lwowie przy ulicy Batorego liczba 11.

Skład fortepianów, pianin i harmonium

Fachowe kierownictwo. Instrumenty z fabryk: Bechsteina, Bösendorfera, Ehrbara, Fritza, Hofbauera, Hölzla & Heitzmana. — **FISHARMONIA** z fabryki KOTYKIEWICZA.

Kto

poszukuje miejsca lub ma wolne miejsce do obsadzenia, kto chce co kupić lub sprzedać, niech to uczyni za pomocą drobnych ogłoszeń w „GOŃCU POLSKIM”. Jedno słowo kosztuje 4 hal., najmniejsze ogłoszenie 40 hal. Pieniądze można przysyłać w markach poczt.

Telefon Nr. 605.

BRACIA MUND, LWÓW

Biurowy Sykstuska 1. 23. • Fabryka Łozaków 1. 118.

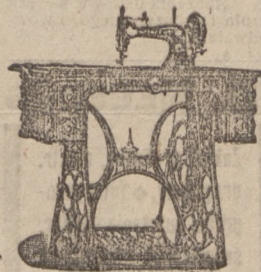
Największy skład materiałów budowlanych • Koncesjonowany Zakład instalacyjny • Przedsiębiorstwo budowy kanałów i robót betonowych

Odznaczona na wystawach. Fabryka wyrobów cementowych i asfaltu. Odznaczona na wystawach.

Dostawcy i przedsiębiorcy: c. k. Rządu, kolei państw. Wydziału krajowego, Gminy miasta Lwowa etc. etc.

34

JÓZEF IWANICKI

największy skład w kraju maszyn

do szycia i haftu

najnowszej i najlepszej konstrukcji

KURS HAFTU BEZPŁATNIE.

LWÓW. HOTEL ŻORŻA.

Pasy skórzane, parclane, „Exoelsior” i t. p. Węże gumowe i konopne. Płyty gumowe i asbestowe. Pakunki i szczeliwa do maszyn i t. p. wszystkich systemów. Wałeczki do okien i drzwi. Kit do okien. Szczotki do kadzi ryżowe i szczeciowe. Pirolinę do świecenia. Oliwę do świecenia. Latarnie na pirolinę i oliwę. Maszynki i knoty do lamp do piroliny. Oliwy do maszyn w różnych gatunkach. Prawdziwe amerykańskie oleje cylindrowe.

Poleca

7a

ALOJZY HÜBNER

Lwów.

HEROLD POLSKI

wychodzi co soboty.

Redaktor: St. Brandowski

Adres Redakcji i Admin. Lwów, Podwale 7.

Magazyn konfekcyi damskiej

OSKARA HELLERA

Lwów, Hotel George'a.

POLECA NA KARNAWAŁ.

16

najmodniejsze roby balowe, bluzki koronkowe i jedwabne oraz wierzchnie okrycia wieczorkowe.

• Ceny nadzwyczaj niskie. •

